

Utgiftene til grønlandsproessen

Videns Tegn nr 85.
10 april 1935.

Grønlandssaken uten debatt.

I Odelstingets møte igår blev protokollkomiteens innstilling om utgiftene i Grønlandssaken vedtatt uten debatt og enstemmig. Komiteen sluttet sig til statsrevisjonen om honorarene i sin almindelighet, men hadde ikke funnet tilstrekkelig grunnlag til bedømmelse av det enkelte honorars størrelse i forhold til det annet.

"Tidens Tegn" nr 76.

30 Mars 1935

Honorarene i Grønlands- saken.

**Protokollkomiteen er enig
i statsrevisjonens kritikk.**

**Men vil ikke sette advokat
Sunde i nogen særstilling**

Odelstingets protokollkomité har igår avgitt innstilling om utgiftene i Grønlandssaken.

Komiteen gjengir utførlig statsrevisjonens uttalelser, som vi før har referert, og sier tilslutt:

Protokollkomiteen slutter sig til statsrevisjonen også angående honorarene i sin almindelighet, men har ikke funnet tilstrekkelig grunnlag til bedømmelse av det enkelte honorars størrelse i forhold til det annet.

Komiteen erklærer sig forøvrig enig i statsrevisjonens bemerkninger.

4 Aftensprosen 3 nr 164.
30 Mars 1935.

Grønlands- honorarene.

**Protokollkomiteen synes de
var høie.**

Stortingets protokollkomité har avgitt innstilling om utgiftene til Grønlandssaken. Komiteen refererer statsrevisjonens uttalelser, bl. a. den om at honorarene til de procederende advokater synes meget høie — og den slutter sig til denne uttalelse. Om saken for øvrig fremholder komiteen at den ikke har funnet at der forelå tilstrekkelig grunnlag til bedømmelse av det enkelte honorars størrelse i forhold til det annet. Komiteen erklærer sig for øvrig enig i statsrevisjonens bemerkninger.

«Aftenposten» nr 105.
24 feb. 1935.

Omkostningene ved Grønlands- saken.

Statsrevisjonen synes hono-
rarene har været temmelig
høie.

Statsrevisjonens antegnelser i forbindelse med utgiftene til Grønlandssaken foreligger nu.

Statsrevisjonen har særlig heftet sig ved at det meste av utgiftene er blitt utbetalt før utbetalingene var hjemlet ved kgl. resolusjoner, og at Utenriksdepartementet gav Svalbardkontoret tilsagn om at kontorets merutgifter skulde bli refundert.

Hvad honorarene angikk, uttales det, at når det gjaldt så store honorarer, burde etter statsrevisjonens mening arbeidsoppgaver med honorar-forslag været innhentet, dette blandt annet av hensyn til de kontrollerende myndigheters bedømmelse.

Statsrevisjonen finner at flere av de honorarer som er utbetalt, har været meget høie. Særlig synes den at advokat Sundes honorar på 56.000 kroner er for høit ansatt, og statsrevisjonen har anmodet ham om en uttalelse i sakens anledning. Nogen slik uttalelse er imidlertid ikke kommet, men statsrevisjonen konkluderer med at da en skjønnsmessig bedømmelse frembyr store vanskeligheter, og da salæret er fastsatt ved kongelig resolusjon, finner man ikke at det nu foreligger tilstrekkelig grunn til å treffe nogen ytterligere forføining.

Efter omstendighetene innstilles: «Kan passere».

*

En redegjørelse fra Utenriks- departementet.

Angående honorarene i Grønlandssaken blev der av byråchef Marstrander i Utenriksdepartementet i slutten av februar 1933 utarbeidet et forslag som utenriksråden sluttet sig til, og som blev behandlet av den daværende regjering Hundseid i regjeringskonferanse den 28. februar s. å. Regjeringen Hundseid foretok nogen nedsettelse i samtlige honorarer til de sakkyndige (med undtagelse av professor Gjelsviks honorar på 2000 kroner). Med hensyn til honorarer til advokatene var forholdet at professor Gidel var tilsagt et honorar på 300.000 franc, advokat Rygh hadde forbeholdt sig å få honorarer efter innsendt regning, og med advokat Sunde var avtalt en godtgjørelse av kr. 2000 pr. måned med tillegg av et honorar som senere skulde fastsettes av Regjeringen. Da advokat Ryghs regning ennå ikke var innkommet, fant regjeringen Hundseid det riktigst at spørsmålet også om advokat Sundes honorar blev utsatt, da de to norske advokaters honorarer burde behandles samtidig. Byråchef Marstrander hadde i sitt p.m. som samlet godtgjørelse for advokat Sunde opført kr. 50.000 (kr. 2000 i 18 måneder plus kr. 14.000) og for advokat Rygh et honorar «antagelig ikke under» 50.000 kroner.

Regjeringen Hundseid gikk av forinnen der hadde været anledning til å ta kgl. resolusjon for honorarenes utbetaling, og utenriksråden forela straks ved regjeringen Mo-winckels tiltreden spørsmålet for statsministeren, som gjorde følgende notat på daværende utenriksminister Braadlands referat av regjeringskonferansen den 28. februar:

«Den nye regjering bør helt slutte sig til de av den tidligere fastsatte honorarer».

Efter å ha mottatt advokat Ryghs regning, hvorefter han beregnet sitt honorar til 75.000, blev honorarspørsmålet behandlet i statsråd den 28. april, og de av den tidligere regjering fastsatte honorarer for de sakkyndige blev bifalt. Samtidig blev advokatene Gidels og Ryghs honorarberegninger bifalt med henholdsvis franc 300.000 og kr. 75.000 og advokat Sundes honorar fastsatt til kr. 20.000 som i tillegg til den tidligere omtalte månedlige godtgjørelse kr. 2000 for 18 måneder utgjorde et samlet beløp av kr. 56.000.

Lofarbo ledende nr 49.
28 feb. 1935

Statsrevisjo- nen tjener.

I de to beryktede komiteinnstillinger om utgiftene i Grønlandssaken, hvor alle som hadde hatt med Grønlandssaken å gjøre søktes sjikanert på en måte, som hverken var rettferdig eller Stortinget verdig, foreligger nu statsrevisjonens antegnelse, og den har i hovedsaken holdt sig til kritikk over poster som synes å ha fortjent det, mens folk som har arbeidet gratis og folk som bare har fått rimelig betaling for sitt arbeide, i det vesentlige er latt i fred.

Litt pirkeri er det dog her og der. Bl. a. omtales at der skal være opført enkelte utgifter som ikke skulde vært betalt av staten, eller burde vært opført på andre konti. Således hadde docent Hoel og dr. Smedal sendt tre telegram-

mer fra Haag til personer i Norge for å be dem interessere sig for å hindre regjeringsskifte umiddelbart foran dommen. Disse telegrammer kostet i alt Fl. 25.95.

Hvis det var noen ting som vedrørte Grønlandssaken så må det vel være at okkupasjonsmotstanderne kom til makten umiddelbart før dommen skulde avsies.

Efter hvad vi erfarer er imidlertid staten i dette tilfelle holdt skadesløs, idet de to telegramsendere, så snart de blev bekjent med forholdet, øieblikkelig dekket beløpet. Bemerkningen burde derefter vært strøket. Dr. Smedal arbeidet som bekjent i likhet med professor Skeie den hele tid gratis.

I forbindelse med Telegrambyråets representasjon i Haag og den støtte staten ydet til å få holdt det norske folk skikkelig underrettet om hvad der foregikk, sier statsrevisjonen, at den er tilbøielig til å anta at det offentlige

måtte ha kunnet spare disse utgifter.

Norge er sikkert det eneste land i verden, hvor staten sparer enhver utgift til sitt telegrambyrå. Hverken Stortinget eller regjeringens kontorer abonnerer, såvidt vi vet på telegrammene, ikke engang Utenriksdepartementet er abonnent, men staten benytter sig stadig av Telegrambyrået, og den har til tider ikke undsett sig for å forlange betaling for stoff.

I de aller fleste land i verden støtter staten på en eller annen måte Telegrambyrået som den jo har så megen bruk for.

De så meget omtalte utgifter til propaganda innenlands er i statsrevisjonens øine skrumpet inn til 1000 kr. for redaksjon av et hefte av «Samtiden». Det er også feil. Dette hefte av «Samtiden» var laget på den måte, ikke med henblikk på innlandet, men nettop med henblikk på spredning i utlandet.

4. Nærmere nr 48.
26 feb. 1935.

Kritikk av advokat-honorarene i Grønlandssaken.

Statsrevisjonen fester sig særlig ved statsraad Sundes honorar paa 56 000 kroner. — Intet skriftlig innlegg i saken forfattet av ham.

Statsrevisjonens antegnelser i forbindelse med utgiftene til Grønlandssaken foreligger nu.

Hvad honorarene angaar uttales det, at naar det gjaldt saa store honorarer — flere av dem synes aa være meget høie — burde efter statsrevisjonens mening arbeidsopgaver med honorarforslag været innhentet, dette blandt annet av hensyn til de kontrollerende myndigheters bedømmelse.

Statsrevisjonen beskjeftiger sig inngaaende med statsraad Sundes og de andre advokaters honorarer. Hans faste maanedlige godtgjørelse var to tusen kroner i 18 maaneder plus tyve tusen kroner.

Byraachef Marstrander utarbeidet et P. M. om arbeidsmengden, og deri heter det.

«De norske skriftlige innlegg i saken er ikke for noen dels vedkommende forfattet av advokat Sunde (han har levert et bidrag til et enkelt avsnitt i duplikken, men det vant ikke bifall hos delegasjonens flertall og blev ikke benyttet). Derimot har han i samarbeide med et par andre sakkynndige (Hoel og Smedal) utarbeidet

det muntlige foredrag han holdt for domstolen i Haag i formiddagsmøtene lørdag 10. og mandag 12. desember forrige aar. Dessuten hadde han ordet to ganger under prosedyren om mesures conservatoires 28. juli 1932 i Haag i saken om Syd-øst-Grønland.»

I Utenriksdepartementets foredrag anføres ingen begrunnelse for departementets forslag til honorar.

I byraachef Marstranders P. M. foreslaaes advokat Sundes honorar til 14,000 kroner.

Honoraret blev imidlertid i Utenriksdepartementets foredrag — som ovenfor nevnt uten nærmere begrunnelse forhøiet til 20,000 kroner, mens honorarene for dommer Klæstad, professorene Kolsrud, Castberg og Rokseth, dosent Hoel og fru Rokseth blev redusert.

Særlig paa grunn av de faktiske opplysninger som er gitt av professor Skeie til belysning av advokat Sundes arbeide med saken antar Statsrevisjonen, at hr. Sun-

Fortsettes 2. side.

de, samt at dr. Klæstad under samtaler hadde faatt inntrykk av, at han var misfornøid med honoraret.

Advokat Rygh hadde ved sin opnevneelse, jfr. kongelig resolusjon av 13. mai 1932, betinget sig honorar efter regning. Denne, som lød paa 75,000 kroner, blev godkjent ved resolusjon av 28. april 1933.

Høiesterettsdommer Klæstads

at advokat Sundes saker er utansatt, hvorfor man fant at han burde gis anledning til aa uttale sig.

Noen uttalelse fra ham er ikke kommet. Premieser fikk Stortinget til aa sjon som i 1931 paa vektige eikket beundre den administraslike langt. Men man maa ganske Nu ja — fram og tilbake er jo kontingenter fra de større byer. korps skulde vekk og erstatte av

Stortingets vei- og jernbanekomité har i kveld avgitt innstilling om jernbanenes anleggsbudgett. Komiteen har med hensyn til spørsmålet om å sette igang arbeidsdrift på Nordlandsbanen nord for Mosjøen delt sig i tre fraksjoner: Formannen, Liestad (v), Lange-land (b), Kvernland (b), Tveit (v) og Aas (h), slutter sig til departementet, som ikke har gått med på hovedstyrets forslag om bevilgning av 500 000 kroner til denne arbeidsdrift — med den begrunnelse at plan-let om å påskynde ferdigbyggingen av strekningen fra Grong til Lasse-moen eller Brekkevasselv blir forelagt

Stortingets vei- og jernbanekomité har i kveld avgitt innstilling om jernbanenes anleggsbudgett. Komiteen har med hensyn til spørsmålet om å sette igang arbeidsdrift på Nordlandsbanen nord for Mosjøen delt sig i tre fraksjoner: Formannen, Liestad (v), Lange-land (b), Kvernland (b), Tveit (v) og Aas (h), slutter sig til departementet, som ikke har gått med på hovedstyrets forslag om bevilgning av 500 000 kroner til denne arbeidsdrift — med den begrunnelse at plan-let om å påskynde ferdigbyggingen av strekningen fra Grong til Lasse-moen eller Brekkevasselv blir forelagt

Nordlandsbanen og veikomiteen.

Komiteen deler sig i tre fraksjoner. Jernbanenes anleggsbudgett paa 21500 000 kr.

Stortingets vei- og jernbanekomité har i kveld avgitt innstilling om jernbanenes anleggsbudgett. Komiteen har med hensyn til spørsmålet om å sette igang arbeidsdrift på Nordlandsbanen nord for Mosjøen delt sig i tre fraksjoner: Formannen, Liestad (v), Lange-land (b), Kvernland (b), Tveit (v) og Aas (h), slutter sig til departementet, som ikke har gått med på hovedstyrets forslag om bevilgning av 500 000 kroner til denne arbeidsdrift — med den begrunnelse at plan-let om å påskynde ferdigbyggingen av strekningen fra Grong til Lasse-moen eller Brekkevasselv blir forelagt

Advokat-honorarene i Grønlandssaken.

Fortsatt fra 1. side.
de bør gis anledning til å uttale sig.

Om professor Gidel anføres i foredraget, at han hadde «faatt sig utbetalt det paa forhaand avtalte honorar, stort franske franc 300,000 (ca. 67,300 kroner).

Denne anførsel er noe misvisende, idet det oprinnelig avtalte honorar var 250,000 franc efter at professor Gidel hadde begynt med å kreve 300,000 franc. Imidlertid har departementet senere, ved telegram av 21. juni 1932 forhøiet honoraret til 300,000 franc uten direkte foranledning fra hr. Gidels side. Som grunn anføres utsettelsen av den muntlige prosedyre, samt at dr. Klæstad under samtaler hadde faatt inntrykk av, at han var misfornøyd med honoraret.

Advokat Rygh hadde ved sin opnevning, jfr. kongelig resolusjon av 13. mai 1932, betinget sig honorar efter regning. Denne, som lød paa 75,000 kroner, blev godkjent ved resolusjon av 28. april 1933.

Høiesterettsdommer Klæstads

honorar er i P. M. av 27. februar 1933 foreslaatt til 24 000 kroner, men er ved resolusjonen av 28. april fastsatt til 20,000 kroner.

Om hans arbeide anføres i ovennevnte P. M. blandt annet: At han har været den drivende kraft i Grønlandssaken, den som har bygget den systematisk op....» — «Han har fra første stund av gaatt helt inn for sitt hverv som sakkyndig».

Utenriksdepartementet har gitt en redegjørelse til revisjonens bemerkninger hvorefter Statsrevisjonen uttaler:

Statsrevisjonen er fremdeles av den mening, at flere av de her omhandlede salærer er høie. Særlig skal man med hensyn til salær til advokat Sunde bemerke:

Som det av antegnelsen vil sees, maatte Statsrevisjonen efter de opplysninger som forelaa, anta, at advokat Sundes salær er høit ansatt, hvorfor man fant at han burde gis anledning til å uttale sig.

Noen uttalelse fra ham er ikke kommet.

Statsrevisjonen maa fastholde, hvad det er uttalt i antegnelsen om salærrets størrelse, men da en skjønnsmessig bedømmelse frembyr store vanskeligheter, og da salæret er fastsatt ved kongelig resolusjon, finner man ikke at det nu foreligger tilstrekkelig grunn til å treffe noen ytterligere forøining.

Efter omstendighetene innstilles: «Kan passere».

L. W. 48.

26 feb. 1935.

Statsrevisjonen kritiserer særlig statsråd Sundes honorar i Grønlandssaken.

Men den finner også en del av de andre salærer høie.

Oslo: Idag foreligger statsrevisjonens antegnelser i forbindelse med utgiftene til Grønlandssaken. Statsrevisjonen har særlig heftet sig ved at det meste av utgiftene er blitt utbetalt før utbetalingene var hjemlet ved kongelig resolusjon, og at Utenriksdepartementet gav Svalbardkontoret tilsagn om at kontorets merutgifter skulde bli refundert.

Hvad honorarene angikk, uttales det at når det gjaldt så store honorarer — flere av dem synes å være meget høie — burde etter statsrevisjonens mening arbeidsoppgaver med honorar- forslag vært innhentet, dette blandt annet av hensyn til de kontrollerende myndigheters bedømmelse.

Statsrevisjonen beskjeftiger sig inngående med statsråd Sundes og de andre advokaters honorarer. Hans faste månedlige godtgjørelse var 2000 kroner i 18 måneder + 20 000 kroner. Byråchef Marstrander utarbeidet et p.m. om arbeidsmengden, men i Utenriksdepartementets foredrag anføres ingen begrunnelse for departementets forslag til honorarer. Særlig på grunn av faktiske opplysninger som er gitt av professor Skele til belysning av advokat Sundes arbeid med saker, antar statsrevisjonen at hr. Sunde bør gis anledning til å uttale sig.

Om professor Gidel anføres i foredraget at han hadde fått utbetalt det på forhånd avtalte honorar (ca. 67 300 kroner).

Advokat Rygh hadde betinget

sig honorar etter regning. Denne som lød på 75 000 kroner, blev godkjent ved resolusjon av 28. april 1933.

Høiesterettsdommer Klæstads honorar er i p.m. av 27. april 1933 foreslått til 24 000 kroner, men er ved resolusjonen av 28. april 1933 fastsatt til 20 000 kroner. Om hans arbeid anføres i ovennevnte blandt annet at han har vært den drivende kraft i den norske prosedyre i Grønlandssaken, den som har bygget den systematisk op.

Utenriksdepartementet har gitt en redegjørelse til revisjonens bemerkninger, hvorefter statsrevisjonen uttaler: Statsrevisjonen er fremdeles av den mening at flere av de her omhandlede salærer er høie. Særlig skal man med hensyn til salæret til adv. Sunde bemerke: Som det av antegnelserne vil ses, måtte statsrevisjonen etter de opplysninger som forelå, anta at advokat Sundes salær er høit ansatt, hvorfor man fant at han burde gis anledning til å uttale sig. Noen uttalelse fra ham er ikke kommet. Statsrevisjonen må fastholde hvad der er uttalt i antegnelsen om salærets størrelse, men da en skjønnsmessig bedømmelse frembyr store vanskeligheter, og da salæret er fastsatt ved kongelig resolusjon, finner man ikke at det nu foreligger tilstrekkelig grunn til å treffe noen ytterligere forføining. Etter omstendighetene innstilles: «Kan passere».

Tidens Tegn nr 48

26 feb. 1935.

Statsrevisjonens kritikk over honorarberegningene i Grønlands-saken.

Det går mest ut over statsråd Sunde.

Gidel var misfornøyd og fikk 50,000 frcs' mere enn avtalt.

Statsrevisjonen har nu utferdiget sine „antegnelser” og „vedtegninger” med hensyn på utgifterne til Grønlandssaken, som ialt androg til 957,700 kroner foruten 347,000 til forskjellige ekspedisjoner med videre.

Statsrevisjonen har blandt annet påtalt, at hovedmassen av utgiftene er blitt utbetalt, før kongelig resolusjon blev fattet. Departementet henviser til det sterke tempo og det voldsomme arbeidspress, som de sakkyndige og deres medarbeidere og departementets folk arbeidet under, og som gjorde en annen ordning ugjennemførlig.

Statsrevisjonen finner ikke, at de påberopte omstendigheter helt undskylder undlatelsen av å følge bevilgningsreglementet. Det er ikke minst under ekstraordinære forhold, at bevilgningsreglementet skal være til nytte i statshusholdningen.

Den fremgangsmåte som her er fulgt vil lett kunne lede til at den ansvarlige myndighet mister oversikten og at utgiftene svulmer op.

HONORARENE.

Når det gjaldt så store honorarer — flere av dem synes å være meget høie — burde etter statsrevisjonens mening arbeidsoppgaver med honorarforslag vært innhentet, dette blandt annet av hensyn til de kontrollerende myndigheters bedømmelse.

STATSRÅD SUNDES HONORAR.

Advokat, nuværende statsråd, Sunde, blev i tillegg til den faste, månedlige godtgjørelse (kr. 2000 i 18 måneder, kr. 36,000) tilstått et honorar av kr. 20,000.

I det ovenfor nevnte P. M. av 27. februar 1933 anføres blandt annet: „De norske skriftlige innlegg i saken er ikke for noen dels vedkommende forfattet av advokat Sunde (han har levert et bidrag til et enkelt avsnitt i duplikken, men det vant ikke bifall hos delegasjonens flertall og blev ikke benyttet). Derimot har han i samarbeide med et par andre sakkyndige (Hoel og Smedal) utarbeidet det muntlige foredrag han holdt for domstolen i Haag i formiddagsmøtene lørdag 10. og mandag 12. desember forrige år. Dessuten hadde han ordet to ganger under prosedyren om mesures conservatoires 28. juli 1932 i Haag i saken om Sydøst-Grønland.”

I Utenriksdepartementets foredrag anføres ingen begrunnelse for departementets forslag til honorar.

I byråsjef Marstranders P. M. foreslås advokat Sundes honorar til kr. 14,000. Honoraret blev imidlertid i utenriksdepartementets foredrag — som ovenfor nevnt uten nærmere begrunnelse forhøiet til kr. 20,000, mens honorarene for dommer Klæstad, professorene Kolsrud, Castberg og Rokseth blev redusert.

I sin bok har delegasjonens formann, professor Skeie, et skarpt angrep på advokat Sunde for hans utførelse av hvervet.

Efter de opplysninger som nu foreligger, må det formentlig antas at det

utbetalte salær var høit. Medvirkende til fastsettelsen av dette honorar har formentlig vært at advokat Rygh hadde sendt regning på kr. 75,000 og at professor Gidel var blitt tilsagt frc. 300,000.

Særlig på grunn av de faktiske opplysninger som er gitt av professor Skeie til belysning av advokat Sundes arbeid med saken antar Statsrevisjonen, at hr. Sunde bør gis anledning til å uttale sig.

GIDEL FIKK MERE ENN AVTALT.

Om professor Gidel anføres i foredraget, at han hadde „fått sig utbetalt det på forhånd avtalte honorar, stort franske francs 300,000” (ca. kr. 67,300).

Denne anførsel er noe misvisende, idet det oprinnelig avtalte honorar var frcs. 250,000 efterat professor Gidel hadde begynt med å kreve frcs. 300,000. Imidlertid har departementet senere, ved telegram av 21. juni 1932 forhøiet honoraret til frc. 300,000 uten direkte foranledning fra hr. Gidels side. Som grunn anføres utsettelsen av den muntlige prosedyre, samt at dr. Klæstad under samtaler med professoren hadde fått inntrykk av, at han var misfornøiet med honoraret.

INGEN KLANDER OVER MARSTRANDERS HONORAR.

Statsrevisjonen slutter en undersøkelse om Marstranders honorar 2000 kroner og møtegodtgjørelsen 1260 kroner således:

I betraktning av det ekstraordinært store og byrdefulle arbeide som må forutsettes å ha påhvilt byråsjefen, synes det imidlertid ikke å være noe å bemerke ved at han blev tilstått møtegodtgjørelse og det tilkjente honorar.

DR. RÆSTADS HONORAR.

Dr. Ræstad er utbetalt 8000 kroner for et arbeid om Norges folkerettslige stilling under foreningen med Danmark.

Professor Skeie opplyser i sin bok, (Forts siste side).

at arbeidet med avhandlingen tok dr. Ræstad 1½ måned, altså 2 måneder mindre enn opgitt av departementet. Men departementet har på underhåndshenvendelse fastholdt riktigheten av sin opgave. At denne er rett synes å fremgå av kvitteringene for det mottatte honorar, som blev betalt i porsjoner. Første og siste kvittering er av henholdsvis 1. juli og 14. september 1932.

Utenriksdepartementet har avgitt en lengere redegjørelse overfor statsrevisjonens kritikk, hvorefter statsrevisjonen uttaler:

Statsrevisjonen er fremdeles av den mening, at flere av de her omhandlede salærer er høie. Særlig skal man med hensyn til det nevnte salær til advokat Sunde bemerke:

Som det av antegnelsen vil sees, måtte Statsrevisjonen efter de opplysninger som forelå, anta, at advokat Sundes salær var høit ansatt, hvorfor man fant at han burde gis anledning til å uttale sig.

Noen uttalelse fra ham er ikke kommet.

Statsrevisjonen må fastholde, hvad det er uttalt i antegnelsen om salærrets størrelse, men da en skjønnsmessig bedømmelse frembyr stor vanskeligheit, og da salæret er fastsatt ved kongelig resolusjon, finner man ikke at det nu foreligger tilstrekkelig grunn til å treffe noen ytterligere forføining.

Efter omstendighetene innstilles: „Kan passere“.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den 2 JULI 1933

DAGENS BØRN

I Norge er man forarget over de store Omkostninger og Honorarer i Grønlandssagen.

Det var for Norge en Sorgens Dag,
da de gik hen og tabte i Haag,
da maatte Humøret falde.
Med Sorg i Sinde de drog derfra,
og de er stadig kede deraf,
— dog heldigvis ikke alle.

Thi Sorgen mildnes, som Tiden gaar,
og Tiden læger jo alle Saar,
og hurtigt af Sted den haster.
Det hjælper jo ogsaa paa Sorgen, naar
man snart derefter paa Saaret faar
et stort og lægende Plaster.

Det lykkedes ingen Advokat
at skaffe Norge et Resultat.
Det glipped' paa alle Kanter.
Ej heller var Opgaven særlig let.
Og Sagkundskaben fik ikke Ret,
til Gengæld fik den Kontanter.

De norske i Haag beklages maa,
At Dommen med sig de vilde faa,
derpaa de turde ha' væddet.
De siger: „Heldigt var det vel knapt,
Grønland er mistet, Æren er tabt,
men noget fik vi da reddet!“

Ærbødigst.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den

1 JULI 1933

Glem ikke Jenssen!

Norges Udgifter ved Grønlandsprocessen svulmer stadig mere og mere op, adskillige Poster vækker vild Forundring.

For Overværelse af Flaghejsningen i Eirik Raudes Land et lille Efterkrav fra den berømte Jenssen.

Bladet:

Ekstrabladet

skriver den 30 JUNI 1933

DET NORSKE EFTERSPIL

Det kan ikke skjules: Efterspillet til Norges Optræden i Grønlandssagen tegner til at blive uhyggeligt. Den Regering, under hvilken Affæren udviklede sig, var Bondepartiets Regering, et Parti, hvis 1ste Nr. paa Programmet er Krav om den yderste Sparsommelighed i det offentlige Styre, og saa viser det sig, at der under Haag-Processen er blevet ødslet med Penge, saa det raaber mod Himlen. I Sammenligning med, hvad Processen har kostet Danmark, er de norske Udgifter ligefrem svimlende. Det samlede Beløb gaar et godt Sykke op til halvanden Million Kroner. De Honorarer og Lønninger, der gaves, var urimeligt store. Til en Legationsraad i Haag blev der i Løn udbetalt 75,000 Kr. for 8 Maaneders Arbejde. Rejseudgifter o. lign. svulmer op til over halvandethundredetusinde Kr. Til tre Presseattachéer i London, Paris, Berlin er der ydet 40,000 Kr. — uden at man kan se, at der er udført Arbejde for Pengene. Endvidere har man med rund Haand strøet om sig med Penge til Journalister, der ude og hjemme skrev Propaganda-Artikler om Grønland — med tilhørende Udskældninger af Danmark og „de forbandede Danskere“.

Med andre Ord: i Ly af Grønlandssagen er der i Norge foregaaet en grov Plyndring af Statskassen. De Penge, der blev brugt, synes man uden videre at have „taget“ — uden Bevilgning, Regeringen synes ganske at have undladt Kontrol, og det Spørgsmaal vil vel komme frem, om der ikke skal anlægges Sag mod den. Selv om Norge havde vundet Processen i Haag, vilde Sagens Kostbarhed vel være faldet Nordmændene for Brystet. Men det skal jo nok gøre Sagen værre, at alle Pengene er spildte — at man kun har faaet Tab og Spot og Skam ud af dem.

De norske Haag-Afsløringer fremkommer midt under Agitationen for de forestaaende Stortingsvalg, og de vil sikkert blive stærkt benyttet under denne. For Bondepartiet, maa man antage, vil Haagprocessen blive ødelæggende, og hvis den bliver det, kan man jo ikke nægte, at det er en fortjent Straf.

Den nuværende Ministerchef, Hr. Mowinckel, staar derimod ualmindelig fint. Blandt de nu „afslørede“ Papirer findes saaledes to Breve, ét til Redaktør Thommesen og et til Bondepartiets Chef, fhv. Statsminister Hundseid, hvori Mowinckel før Processens Begyndelse meget indtrængende opfordrer d'Herrer til at søge Forlig med Danmark. Ja, Mowinckel var klogere end alle de andre tilsammen! Men det er ikke altid, at de klogeste regerer her i Verden — hverken i Norge eller andensteds!

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den

30 JUNI 1933

Stor Bevillingsskandale i Norge efter Haag- Processen

*Processen har kostet den norske Stat ca. 1,300,000 Kr.,
der i stor Udstrækning er udbetalt uden Bevilling*

**Advokater, Sagkyndige, Vikarer og Presse-mænd har faaet
mægtige Beløb — Rejseudgifterne andrager alene 155,000
Kroner!**

Sønderlemmende Kritik fra et Stortingsudvalg

Dagens Nyheder privat.

Oslo, Torsdag.

STORTINGETS udvidede Udenrigs- og Konstitutionskomité har afgivet Indstilling om Udgifterne til Grønlandssagen. Der er brugt op imod 950,000 Kr., men foruden disse direkte Udgifter har Staten i 1931 og 1932 som Følge af Okkupationen udbetalt 347,000 Kr. til norsk Virksomhed af forskellig Art paa Østgrønland.

Det fremgaar af Dokumenter, som er anført i Komitéens Hovedindstilling om Grønlandssagen, at Regeringen til at begynde med lagde Vægt ogsaa paa økonomiske Hensyn, men efterhaanden som den saakaldte Delegation tog Ledelsen fra Regeringen, svulmede ogsaa Udgifterne op. Og de samme Mænd krævede, anviste og brugte Penge, uden at Udenrigsdepartementet lagde til-

ene af disse Presseattachéer er udbetalt 8363 Kr. i Rejseudgifter. Det oplyses, at vedkommende Presseattaché blev sendt til Haag for at være den norske Presse behjælpelig med Referater af Retsforhandlingerne og af Dommen. Komitéen kan ikke uden videre godkende, at dette skulde være en Statsudgift.

Som Honorargodtgørelse og Rejseudgifter m. v. til Advokaterne er op-

(Fortsættes Side 7).

ført 228,617 Kr. Honorarerne var enten aftalt paa Forhaand, eller det var stillet som Betingelse ved Overdragelsen, at Honorar skulde udbetales efter indsendt Regning. Komitéen skal derfor indskrænke sig til at understrege Beløbets Størrelse.

Til Sagkyndige og Medarbejdere er udbetalt 184,441 Kr. Hertil maa lægges 29,363 Kr. i udbetalt Vikargodtgørelse til tre af de udnævnte Sagkyndige. De samlede hidtil udbetalte Udgifter til Sagkyndige og Medarbejdere bliver da 213,804 Kr.

**Rejseudgifter: 155,000 Kr. —
Sagkundskab, der maatte
betales med 50,000 Kr.**

Som Udgifter vedrørende Indlægene er udbetalt 156,571 Kr., og Rejseudgifterne, som findes fordelt paa de forskellige Poster, udgør ca. 155,000 Kr. Det viser sig, at foruden de udnævnte Sagkyndige er der i ret stor Udstrækning blevet benyttet tilfældige Medarbejdere til at udrede forskellige Spørgsmaal. Hvorvidt alle disse Udredninger har været absolut nødvendige, kan vistnok være mere end tvivlsomt. Mindre tvivlsomt synes det at være, at naar det gjaldt Udgifter vedrørende Grønlandssagen, saa er der ikke udvist den økonomiske Forsigtighed og øvet den Kontrol, som ellers er Tilfældet, naar det gælder offentlige Udgifter.

Komitéen peger videre paa, at naar der til en af de Sagkyndige er udbetalt 20,000 Kr. i Honorar, 19,643 Kr. i Vikargodtgørelse, 10,463 Kr. i Rejseudgifter og 1140 Kr. som Godtgørelse for Møder i den saakaldte Grønlandsdelegation — altsaa tilsammen 51,246 Kr. — saa maa det vel siges, at Staten

ar maattet betale Sagkyndigheden tiltrækkelig dyrt.

Kontante Ydelser for den „indre Agitation“

Komitéen har ogsaa gjort Forsøg paa at konstatere, hvilke særlige Beløb der er hævet af forskellige af Delegationens Medlemmer udover det, som er specificeret i Stortingsmeddelelsen, men Regnskabet er saa lidet overskueligt, at der kræves en nøjagtig L'taille-Revision, som ligger uden for denne Komité's Opgave. Den vil dog eksempelvis henlede Opmærksomheden paa det noget ejendommelige i de Honorarer, som er udbetalt for Tidsskrift- eller Avisartikler til en Række Personer, hvis Assistance mere var paakrævet af Hensyn til den indre Agitation end til Oplysningsarbejdet udadtil — Professor Marstrander 1850 Kr. for Artikler, Redaktør Mogens 1000 Kr. for en Brochure, Professor Werenskiold for Artikler og Rejse o. s. v., o. s. v.

Kritisk Revision anbefales

Komitéen er af den Opfattelse, at det ikke vilde have voldt nogen Forsinkelse af Betydning eller Ulemper i i det hele taget, om Hovedparten af Udgifterne efter at være blevet drøftet af Regeringen var blevet fastsat ved kgl. Resolution i Stedet for af nedsatte Komitéer og Udvalg, som Tilfældet synes at have været. Fra Udenrigsdepartementet har Komitéen paa Forlangende faaet oversendt Regnskabsbilagene til de hidtil paaløbne Udgifter. Komitéen har mærket sig, at Regningerne er anvist til Udbetaling af flere underordnede Tjenestemænd. Komitéen gaar ud fra, at baade Anvisningsspørgsmaal og flere andre Spørgsmaal i Forbindelse med Udgifterne snarest muligt vil blive nøjere undersøgt af Statsrevisionen og af Protokolkomitéen, og finder derfor at kunne indskrænke sig til at foreslaa, at Stortingsmeddelelsen om Udgifterne vedlægges Protokollen.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Politikon

skriver den **30 JUNI 1933**

Uro i Norge over de mange Penge

*Bebrejdelse mod Grønlandskomiteén for at have været for ødsel
med Udgifter.*

Enorme Rejsegodtgørelser og Eskimomusik paa Grammofonplader.

Oslo, Torsdag.

GRØNLANDSSAGEN er atter Dagens
Samtaleemne.

I Dag foreligger Stortingets udvidede Udenrigs- og Konstitutionskomité's Indstilling angaaende Udgifterne ved Grønlandsprocessen i Haag. Det gøres gældende, at 950,000 Kr. er en ikke uanselig Sum, og at Danmark kun har brugt en Tredjedel deraf og dog „faaet noget for Pengene“. I saa skarpe Vendinger en Udenrigs- og Konstitutionskomité overhovedet kan anvende, tager Betænkningen Afstand fra det flotte Pengeforbrug under Grønlandssagen. Flotte Rejser, overflødige Artikler og Grammofonplader med Eskimomusik kan ikke siges at have været nødvendige for at føre Norges Sag i Haag.

„Arbejderbladet“ tager i de Kommentarer, det knytter til Komiteéns Indstilling, ogsaa voldsomt til Orde imod det vanvittige Pengeforbrug. Stortingets Udenrigskomité har afsløret skandaløse Forhold, skriver Bladet. De samme Mænd krævede, anviste og brugte Penge — før Bevillingen kom, var Pengene allerede brugt til Rejser og mange andre Ting, der er mangelfuldt specificeret paa Regnskabet.

„Aftenposten“'s Artikler gaar i samme Retning. Det gør dog opmærksom paa det anerkendelsesværdige i, at hverken Dr. Smedal eller Professor Skeil har modtaget Honorarer eller Godtgørelser af nogen Art.

Komiteén understreger, at Stortinget er blevet holdt uden for alle Forberedelser til Processen, og at ingen har kon-

fereret med det om de uhyre Udgifter. Det fremgaar af de fremlagte Dokumenter, at Regeringen i Begyndelsen havde Haand i Hænde med Udviklingen, men at Delegationen efterhaanden tog Magten fra Regeringen og anviste og brugte Penge uden at holde Regeringen underrettet.

Komiteén gaar derefter ind paa de enkelte Udgiftsposter. Under Posten Oplysningsarbejde findes 250,695 Kr. Dette Arbejde blev administreret af en nedsat Komité bestaaende af Dr. Smedal,
(Fortsættes Side 2.)

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Ekstrabladet

skriver den

29 JUNI 1933

Norges Grønlands-
Udgifter:

STORTINGET BLEV HOLDT UDENFOR!

*Skarp Kritik af store
unødvendige Udgifter*

Eskimomusik paa Grammofon

Oslo, i Dag.

Privat for Ekstrabladet.

STORTINGETS Udenrigskomite har i Formiddags afgivet sin Indstilling vedrørende Udgifterne ved Grønlands-sagen, der som bekendt kostede Norge 950,000 Kr.

Der hersker i Stortinget en voldsom, enstemmig Kritik over det store Forbrug af Penge, der bl. a. er medgaaet til flotte Rejser, bestilte Artikler, Grammofonoptagelser af Eskimomusik etc.

Komiteen understreger, at Stortinget ikke alene er blevet holdt uden for Afgørelser, der resulterede i, at Grønlandssagen blev indbragt for Domstolen i Haag, men der er heller ikke blevet konfereret med Stortinget om Processen eller Udgifterne.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet: **Politiken**

skriver den **28 JUNI 1933**

Haag kostede Norge 950,000 Kr.

Foruden 350,000 Kr. til Støtte af
norsk Virksomhed i Grønland,
foranlediget ved Okkupationen.

Oslo, Tirsdag. (R. B.)

Der offentliggøres nu en Meddelelse, som Regeringen har sendt Stortinget om Udgifterne ved Grønlands-Sagen. Disse udgjorde pr. 10. Maj 917,000 Kr. Over-
slaget var sat til 515,000 Kr. Naar Over-
skridelsen er blevet saa stor, skyldes det
særlig den Omstændighed, at Proceduren
trak længere ud end ventet.

Honorarerne til Advokaterne er: 56,000
Kr. til Advokat Sunde, 75,000 Kr. til
Advokat Per Rygh, 300,000 Francs (67,000
Kr.) til Professor Gidel. Udgifterne til
de Sagkyndige og deres Medarbejdere er
184,000 Kr., indbefattet Rejsegodtgørelse,
Arkivbesøg etc. Professor Skeie og Dr.
Smedal har ikke krævet noget Honorar.

Der udtales til Slut, at en Del Ud-
gifter ikke har kunnet medtages i denne
Opgørelse, men at de samlede Udgifter
vedrørende Sagen ikke antages at ville
overstige 950,000 Kr.

Foruden disse direkte Udgifter er der
af det Offentlige — mere eller mindre
foranlediget af den Situation, som var
opstaaet ved Okkupationerne og Sagsan-
lægget — udbetalt 282,000 Kr. til norsk
Virksomhed af forskellig Art paa Øst-
grønland i 1931 og 1932, indbefattet vi-
denskabelige Ekspeditioner. Videre er af
forskellige Fonds udbetalt i alt 65,000 Kr.
til Bygning, Udstyr og Drift af fire Ra-
dio- og meteorologiske Stationer og til
Støtte af Fangstekspeditioners Husbyg-
ning.

De danske Udgifter vil efter Forly-
dende komme til at ligge under en
kvart Million Kroner eller omkring en
Fjerdedel af de norske. Ogsaa de danske
Honorarer er lavere. Højesteretssagfører
Steglich-Petersen skal efter Forlydende
have 50,000 Kr. og Professor de Visscher
noget lignende.

GL. MØNT 4. KØBENHAVN K.
TELF. CENTRAL 11,995

Bladet:

Dagens Nyheder

skriver den

28 JUNI 1933

Norges Udgifter i Haag

Næsten det dobbelte af Overslaget

Oslo, Tirsdag. R. B.

Nu offentliggøres den Meddelelse, som Regeringen har sendt Stortinget om Udgifterne ved Grønlands-Sagen. Disse Udgifter udgjorde pr. 10. Maj 917,000 Kr. Overslaget var sat til 515,000 Kr. Naar Overskridelsen er blevet saa stor, skyldes det særligt den Omstændighed, at Proceduren trak længere ud end ventet.

Honorarerne til Advokaterne er 56,000 Kroner til Advokat Sunde, 75,000 til Advokat Per Rygh, 300,000 Francs (67,000 Kr.) til Professor Gidel.

Udgifterne til de Sagkyndige og deres Medarbejdere er 184,000 Kr., indbefattet Rejsegodtgørelse, Arkivbesøg etc.

Professor Skeie og Dr. Smedal har ikke krævet noget Honorar.

Det udtales til Slut, at en Del Udgifter ikke har kunnet medtages i denne Opgørelse, men at de samlede Udgifter vedrørende Sagen ikke antages at ville overstige 950,000 Kr.

Foruden disse direkte Udgifter er der af det Offentlige mere eller mindre foranlediget af den Situation, som var opstaaet ved Okkupationerne og Sagsanlægget, udbetalt 282,000 Kr. til norsk Virksomhed af forskellig Art paa Østgrønland i 1931 og 1932, indbefattet videnskabelige Ekspeditioner, videre er af forskellige Fonds udbetalt ialt 65,000 Kr. til Bygning, Udstyr og Drift af 4 Radio- og Meteorologistationer og til Støtte af Fangstekspeditioners Husbygning.

Endvidere offentliggjordes i Gaar en Meddelelse fra Udenrigsministeriet til Stortinget om nuværende Stats- og Udenrigsminister Mowinckels Bestræbelser for under Grønlandsstriden at formaa Regeringen til at opnaa en mindelig Ordning med Danmark.

Berlingske Tidende m 142.
22 juni 1903.

Honorarerne i Grønlands- Sagen: 127.000 Kr.

**De andrager paa dansk
Side langt mindre end
almindel'g antaget.**

UNDER Grønlandssagens Gang og efter dens Afslutning har man jævnlig Mand og Mand imellem drøftet, hvilke Honorarer, der vilde blive beregnet af eller tilbudt de i Sagen virkende Advokater. Man var klar over, at det baade under Hensyn til Sagens Vigtighed og det store Arbejde maatte dreje sig om ret betydelige Summer, og Formodningerne drejede sig som Regel om sekscifrede Tal for hver af de to Hovedadvokater, Højesteretssagfører Steglich-Petersen og Professor de Visscher.

Efter hvad vi ser os i Stand til at oplyse fra bedste Kilde, er disse Formodninger meget stærkt overdrevne. Højesteretssagfører Steglich-Petersen har for sit store Arbejde modtaget et Honorar paa 50,000 Kr., og et tilsvarende Beløb, nemlig 300,000 belg. Francs (ca. 48,000 Kr.) er udbetalt Professor de Visscher som Godtgørelse for hans betydningsfulde Indsats. Retspræsident Boeg har i Honorar modtaget 6000 Kr., og i diverse Honorarer for sagkyndig Bistand ydet Sagførelsen er der i alt udbetalt 23,000 Kroner.

Den samlede Honorar-Udgift ved Grønlandssagen andrager saaledes ca. 127,000 Kr., utvivlsomt langt mindre, end man i Almindelighed har antaget, at den vilde komme til at koste.

Overhovedet har vort Udenrigsministerium bl. a. ved den store Indsats, der blev gjort af Ministeriets egne Embedsmænd, forstaaet at holde de danske Sagsomkostninger nede paa et relativt meget beskedent Beløb, vistnok i alt kun ca. en Trediedel af, hvad Sagen har kostet vore norske Modparter.

IX

*Aftenposten nr 268.
1 juni 1933*

Arbeiderpressens uvederheftige agita- sjon mot Grønlands- delegasjonen.

Endel av arbeiderpressen har bedrevet megen uredelighet i Grønlandssaken. Sist går det — i 1. Mai for 27. og Fremtiden for 29. mai — ut over våre sakkyndige og delegerte. Med store og skadefro titler fortelles det at våre sakkyndige og delegerte har beriket sig på Grønlandssaken. I meddelelsene heter det bl. a.: «En professor, som har sin faste stilling i Statens tjeneste og full lønn som sådan, har for sitt arbejde med Grønlandssaken fått 30.000 kroner, foruten at alle utgifter selvfølgelig er dekket av Staten. Noget lignende skal være tilfelle for de fleste av Grønlandsdelegasjonens medlemmer».

To av de sakkyndige, professor Skeie og dr. Smedal, erklærte allerede våren 1932, at de intet honorar ønsket. De har anvendt det meste av sin tid i henved 2 år på denne kamp for Norges interesser. De har ikke alene utført arbeidet gratis, men også hatt betydelige utgifter, som de ikke har krevet refundert.

På forhånd har ikke en eneste av de sakkyndige eller delegerte forlangt eller stipulert hvad de «skulde» ha. Efter dommen i Haag falt, har Regjeringen tildelt 5 av de delegerte og sakkyndige honorarer som langt fra er så høie som påstått i arbeideravisene land og strand rundt. De øvrige sakkyndige har fått:

... Høiesterettsdommer Klæstad 20.000, professor Kolsrud 12.000, professor Castberg 8000, dosent Hoel 7000 og professor Gjelsvik 2000 kroner. Advokat Rygh som hadde

hovedforsvaret og et meget betydelig arbejde, har fått 75.000 og advokat Sunde 56.000 kroner.

Andre opplysninger i arbeideravisene er like gale. Det fortelles, at Norges processutgifter var tre ganger så store som Danmarks. Summene er nevnt med henholdsvis 950.000 og 300.000 kroner. Den siste sum stammer fra Kjøbenhavn i disse dager, mens danske aviser tidligere gjentagne ganger har fortalt at Danmarks utgifter dreier sig om en million kroner — altså omtrent det samme som for Norges vedkommende. Hvad Norges 950.000 angår, kan det nevnes, at Norge bl. a. måtte oprette egen legasjon i Haag, hvilket Danmark allerede hadde. Denne norske legasjon, som har kostet 127.500 kroner, er nu blitt fast — noget som viser at det skulde være behov for den. Norge gjorde gjennomgripende arkivstudier, hvilket Danmark ikke gjorde. Danmark hadde en mangedobbelt delegasjon i Haag i forhold til den norske og honorarene til de sakkyndige og delegerte har sikkert ikke været mindre for Danmarks vedkommende enn Norges — tvertimot. De danske utgifter kan være ført på forskjellige konti, f. eks. de faste presse-attachéer, som Norge ikke har.

Før sladderer brer sig for vidt bør dette opplyses i sannhetens interesse.

Kend.

*Aftenposten nr 268.
1 juni 1933,*

... ekspedisjonen
g aften kl. 19.

Østmarkseteren.

le reddet store verdier.

lod på. Jo nærmere han kom røk-
øilen desto klarere blev det for
am, at en farlig skogbrand måtte
ære opstått. Han snudde derfor
traks og fra Østmarkseteren vars-
et man folk fra nabolaget. Man
arslet også skogforvalteren og
kers kommunes brandtårn, hvor
let er vakt døgnet rundt, men hvor-
ra man ikke hadde sett branden.

Med redskaper drog det innover
t frivillig brandkorps, — til å be-
ynne med var det bare 5—6 mann,
— men efterhvert kom det flere til.
Det var i underskogen det hadde
att fyr, men flammene slikket op-
fter furuleggene og her og der
nitret det løs i toppene. Det så
neget farlig ut. Ilden hadde alt
tt sig frem over en strekning på
ca. fem mål. Det brente skog-
tykke lå i en svak helling med vin-
den rett på. Det var derfor liten
are for at ilden skulde bre sig sær-
lg hurtig nedover, og det fåtallige
Forts. side 6, spalte 5.

Minister Wedels for- klaring offentliggjøres imorgen.

Også de skriftlige
norske innlegg offent-
liggjøres.

Minister Wedel Jarlsbergs og fhv.
statsminister Hundseids forklarin-
ger for Stortinget om forlikstilbudet
i Grønlandssaken vil bli offentlig-
gjort i vårt morgennummer imor-
gen.

Ved kgl. resolusjon er det for-
øvrig bestemt at de skriftlige nor-
ske innlegg i Grønlandssaken og
dommens ordlyd skal offentlig-
gjøres.

Fra Stortingets kontor har vi
mottatt følgende:

I anledning av den i pressen
meddelte beslutning om offentlig-
gjørelse av minister Wedel Jarls-
bergs og representanten Hundseids
forklaringer i Stortinget skal man
på foranledning meddele at dissen-
sen ikke gjaldt spørsmålet om even-
tuell offentliggjørelse, men om tids-
punktet for samme.

Stavanger Aftenblad nr 122.
30 mai 1933.

Kortene på bordet.

Det er hemmelig stort møte i formiddag. Vi vet ikke hvilken sak som behandles bak de lukkede dører, men en kan vel gå ut fra at det igjen er Grønland-saken som står på kartet. Vi vilde håpe det.

Ikke bare fordi at folk flest nu venter en offisiell redegjørelse om regjeringen Hundseids politikk i denne sak, men også på grunn av det nye moment som er kommet til idet regningene for omkostningene ved prosessen i Haag er kommet frem, både fra norsk og dansk side.

Danmark har brukt 300,000 kroner til prosessen. Norge brukte 950,000 kroner. Det synes merkelig at den regjering som høit og lydt har forkynt sin sparevilje fremfor noen annen regjering i landets historie, her skulde være så ødsel at den brukte mere enn dobbelt så meget som sosialistenes regjering i Danmark. Var den norske delegasjon så meget større enn den danske? Var de norske advokater og sakkyndige så meget bedre enn de danske at betalingen måtte være dobbelt så stor?

Det er spørsmål vi har rett til å få svar på.